

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

MAGYAR ÉS VEND NYELVŰ VEGYES TARTALMU HETILAP.

A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet“ s a „Muraszombati dal- és zene-egylet“ hivatalos közlönye.

— MEGJELENIK HINDEN VASÁRNAP. —

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési ár:
Egész évre 3 frt. Félévre 1 frt. 50 kr. Negyedévre 75 kr.
Egyes szám ára 10 kr. — Előfizetési pénzek és reklamatíciók a kiadóhivatalhoz intézendők.

Hirdetési díj: 1 hasábos petisors egyszeri hirdetésnél 10 kr. többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyílt-tér petisora 25 kr.

A kiállítás után.

Míg a nagy nemzetcsalád az ország szívében, Budapesten hordja össze és teszi közszemlére a nemzeti közgazdaság és iparkodás értékes gyümölcseit: adják mi — e családnak csak igen parányi része — saját szűk körünkben jövőnk össze, hogy gazdálkodásunk fénypontjaira az érdeklődők figyelmét felhívjuk.

Jélleltek a kellemetlen idő a várt eredmény bekövetkezését akadályozta, ámbar szomoruan kell beismerünk, hogy a résztvételtől oly egyének is visszatartották magukat, kik értelmi és anyagi nagyságuknál fogva a járásbeli mezőgazdák közül jelentékenyen kimagasanak, noha a kiállítók közül értelmiségünknek egy egész osztálya, kiknek tagjai által gazdaságtalán mivel és birtokolt földterület közel 2000 holdat képvisel, távol maradt, mindamellett is a kiállítók számára, de különösen a kiállított anyag kitűnőségére megnyugvással, büszkeséggel kell, hogy visszatérjünk.

Legyenek üdvözölve, legyenek a felebaráti szeretet melegével köszöntve azon mezőgazdák, a kik teltették magukat a bizalmatlanság gyanúsításain, — akik nem azt gondolták a tervezett kiállításról, a mit az értelmetlen tömeg mostanlan ajka uton-uffelen hangoztatott, hogy t. i. ezt csak azért találták ki az urak, miszerint ismét több adót vetlessenek ráink, hanem belátták a kiállítást rendező kormány és gazdasági egyesület jóakarát, — belátják és érzik, hogy az érdemnek nyilvános felemelése és kitüntetése a gyengéd törekvése, a gazdákat ösztönző baromtenyészetre serkentik.

Jól esik kijelentünk, hogy azok, kik távol vidékről megitzelték bennünket, hogy állattenyésztésünk életképességének tanúi, bírái legyenek, — elismeréssel, itt-ott bámulattal szemlélték ló- és szarvasmarha-állományunk meglepően gyönyörű példányait.

Be kell látnunk mindezekből, hogy a természet kezünkre jár, nincs ok a panaszkodásra, nincs alap a jövő feletti kétségbeesésre, mert azon mezőgazdaság, mely ily ló- és szarvasmarha-állományal rendelkezik, a gabonarak bármily erős hanyatlásával is képes megküzdeni, ha anyagi és értelmi erejét az állattenyésztésre veti, ha okszerűen iparkodik naponként a kar értelmi fejlődésével lépésről lépésre előre menni.

Telhat bátorság! Nevezzetek ki bátran a kislelkűségnek örökké az adék nagyságán nyugáló ostoba gúgogásait, az az Isten, amelyik terhet rakott rátok, erőt is ad az elviseléshez, különösen pedig józan éssz, melynek helyes kiképzése, ügyes felhasználása, becsületes alkalmazása képezi a megélhetés nagy mesterségének titkát.

Nem bízhatunk, hogy létezik gondolkodó ember a járásban, a ki

T Á R C S A.

Hogyan lehet rablót fogni?

— A „Bp.“ után. —

Biz' azt lehet sokféleképen, kivált ha engedi magát.

Csakhogy a tolvajnak is van ám eszse, nem csak a polieziának. . . . Sőt a leggyakrabban több mint a rend érdemes önének. Így aztán nem hagyja magát egy könnyen elcsipni, hanem tovább áll.

De bezeg nem állott tovább az a két gézengúz, a kik páter Albinnra, az Istenfél francziáknus barátira emelték kegyességel kezüket.

Történet pedig, hogy pater Albin kevéstálmí indult a kassai rendház számára.

Késő délutánra hajlott már az idő, midőn a ranki fürdőbe érkezett. Itt azonban meg sem pihent. A hegyeken túl volt dolga. Reggelre Varannán akart lenni. Ezt a kis tót várost, melynek környékén sok uri család lakik, szemelte ki első nagyobb stációjának.

Megszólt hát egy tót atyáit, hogy vigye át kocsiján a hegyen.

— Nem megyek pan preveleben! — válaszolt a tót, — ha a kassai főtemplom minden kimeszt nekem adják.

— Hiszen megfizetek.

— Tudom, hogy ingyen nem kívánja. Nem is e miatt, hanem éjszaka életveszélyes ott az ut. Utóállókk barangolnak a vidéken.

— Úgy! Hát félzs a rablótól?

— Hogyne félnek! — sopankodék a tót. Hiszen öt neveletlen gyermek van . . .

— No ne félj, ha velem jössz. Én pater Albin vagyok.

— Pater Albin! kiáltott fél a tót esodálkozva. Az a híres, erős barát, a ki tavaly egy dühödöt bikát az öklével ütött agyon a piacon? Oh elfjött ám ennek a híre még ide hozzánk is.

— Igen. Én vagyok az.

— No akkor megyek. Még furardíjt sem kérek. Átviszem a tisztelendő urat ingyen. Majd meghéztí Isten az ő határtalan jószágával.

Po vöposztávlányi.

Dokecs z-ezejloga országá v-Budapest vküposztáji s na kázanye i gledanye vöposztávloro orszacszkoga obcsinszkoga goszpodársztra i trüda drági szád: tecsász tádi mi kakctés nász je malo szmo vu nasoj okroglini vküpszprisi, náj szvojega vértivanya szád i mi vöposztávimo i pokázsumo.

Bár nász je neprilicsno vrejmen grätilo, bár zsalosztno moremo szpoznati, ka szo v-tom vöposztáványi nej tšo vzeli táksi, ki szo na rázumnoszt i na imánye gledones med te perve goszpodárje vu okroglini zracsunani; bár je z-tih razumnih eden ezejji red, steri pod szvojov rokouv do 2000 plügov zemle má, vu vöposztáványi nej tšo vzé: záto sze dönök lejko zavoloesimov i zviszkostimanyom szpominamo z-nasega vöposztáványi.

Náj bodo pozdrávleni z-globline szrezá oni goszpodárje i kmeti, ki szo nej bili mále võre, i nej szo tou miszli od vöposztáványi, kak szo tou niki nezepametni glászli, ka szo tou, náime vöposztáványe, pá záto gorzgruntala goszpoda, náj pá vecs dáce na nász morejo naversti: nego previdli szo ravnitelstva i vétrnodružstva dobro volo, previdijo i csütijo, ka vrejdnoszti gorzaványe i obdaruványe te szlabe na paselivoszt, kmete pa na cesdoszt pri hránitvi zsvivno nadígáva.

Z-radosztjom tou nazvejsztimo, ka tiszti, ki szo z-daleka prisli k-nám, náj szodezi i szvedocke nasega zsvivszkoga pouva bodo, szo jáko hválili esese sze csüdivali med nasimi lejpmi konyi i roglátov márhov.

Z-vszege toga moremo szpoznati, ka je nam natura nagyeyna, vugodna; nemamo zroka sze touziti i za volo esese potom pridoucsi szdvojiti; ár ono vérsztvo, stero je na konye i rogláto márho gledones v-táksem sztlási, kakctés szpádne cezaja pri szilji, nepride na nikoji, esi sze voz z-rázum i moues oberné na zsvivne gorhránye i esi sze pascsi z-vrejmenom vu vszem naprejiti.

Záto batrivivoszt! Szneja szo vrdjüni oni mále võre lüdje, ki sze vszgdár touzsjó za volo velke dáce. — Bong, ki je bremen na nász djáo, dá tádi moues na podnásanye, poszebno pa dá trezjno pamet, stera po dobrom vesenyej, po právom i postenom náczanyi nám vesini lezsejji i blázseni zsitek.

Nevörjemo kabi bio cslovik vejoj okroglini, ki tou nebi prevido, ka tou zdaj zse ob drájim vesinyeno obdaruványe nebi melo toga haszka, ka na zsvivno vékso szkrb bodo meli i zsnýj telikáje vékso dohotke, i sto tou previdi, on more znati, razmeti i na meszti níhátí tádi tou, ka oni, ki szo z-szvojm pomágyem i netrüdüm de-

Kak sze lovi ropar?

— „Budapest.“ —

Ja po vnojih nácsinaj, poszebno esi sze plúzsi.

Vejm ropár tádi má pamet, nej szamo poliezia.

Obertoga vno gokrat vees, kak réda posleni pazács. I tak sze ne dopúzti frisko vloviti, nego dale odszkosci.

Ali nej sža mogla dáde odsztopiti oniva dvá maloveredniva, steriva sža na pátra Albinnra, na poboznoga francziáknus barátira, szvoje brezbozsno roké zdignola.

Zgodilo sze je pa, ka je páter Albin pobérat odísao za Kassainszko baracsko hizso.

Vrejmen sze je zse jáko na veesér nagnolo, gda je vu rankoszko kopoljezo prisao. Tú sze je niti nej odeljho. Preik bregov je meo pesel. Záran zse je zselo vu Varani biti. Té máli szlovenszki varas, v-sterom vees goszpocki familij prebiva, zse je za prvo stácio odobro.

Pregovori tak ednoga szlovenszko priatelá, i ga proszi, naj ga na koli preik bregov odpela.

— Nedem goszpod prelúbleni — odgovori szlovenec — esi mi vsze kinesse kassainszke ezékvi dájo.

— Vejm vám plácsam.

— Znam, ka z-obzstom ne zselejo. Ali nej za toga volo, nego ka je v-noesi tám jáko pogibehla pot. — Roparje sze po krajini szteplejo.

— Tak sze szásis od roparov?

— Kak bi sze nej bojo, veim péj máli décz mám.

— No ne boj szr, esi bos z-menom so. Jasz szem páter Albin.

— Páter Albin! szkriesi szlovenszke, zse esüdívajosi. On hiresni, moesen barát, ki je láni ednoga besznoga biká na plázi z.peszniczov dolvdaro?!

Oh prisao toga glász i eszi k-nám!

— Já! jasz szem.

— No te idem. Esese mi plácsa nej terbej. Preik odpelam goszpou pátra szamo tak. Zse mi plácsa to Bog z-szvoji nezkoncsnor dobroto.

Szloven je na friskoma vprégo i sze pelata. Preik kmiesznoga logá i krivil pesinaj je pelata pot.

be nem látna, hogy ezen most már másolizben megtartott tenyészállad-
dijazás általában jótékony hatással van az állattenyésztésre, s külön-
sen eredményezi azt, hogy egyesek a gazdaszat ezen ágára nagyobb
figyelmet fordítván egyébként csökkenő jövedelmekért magukat ez
uton kárpótolhatják, s a ki ezt belátja; annak tudnia, annak értenie
és megengednie kell azt is, hogy azok, kik befolyásunkkal, csügge-
detlen működésünkkel odáig vitték a dolgot, hogy nálunk ily tenyész-
díjazások rendeztessenek, — azok, a kik ma is erkölcsi és anyagi
erejük egész súlyával lépnek ki akkor, midőn járásunk érdekeiről
van szó, — azok, a kiknél mindig nyitott fülreke találunk, amidőn
a muraszombati járás haszna forog kérdésben, t. i. Gróf Széchenyi
Tivadar, Gróf Batthyány Zsigmond és az a kedves szombathelyi ven-
dégünk Rhoher László urak, osztatlan elismerésünket és köteles há-
láinkat kiérdemelték, magukat erre méltókká tettek.

Adja a Gondviselést: sokáig éljenek!

K. K.

Rohamok elleni szerek.

Azt hisszük, hogy ezen sok ember a rohamok következő többféle meinek
van alávetve, s hogy az itt rendelt szerek azok ellen esalhatatlanok. E sze-
reket mi mindazokkal, kik hasznukra fordíthatják, közöljük.

A harag elleni roham szere:

Menj ki a szabadba, hol széket ereszthet roz indulatod a nélkül,
hogy valakit megsértend, avagy magadat, mint valamely pimaszt gyanusá
tennél.

A restség elleni roham szere:

Számláld grád ketyegését egy egész órafolyásig, aztán leveted kabát-
odat s a legközelebbi órában dolgozni fogsz mint egy rabszolgá.

A pakkosság és balgaság elleni roham szere:

Menj el a dolgozóházba, beszélj annak lakóival és meg fogsz győződni,
hogy a ki rosszul veti meg az agyát, rosszul is fog nyugodni.

Az irigység elleni roham szere:

Menj a sirtérbe, olvass a sírverseket vagy feliratokat, ezek meg-
mondják neked az irigység végét. A sír nemokora halászobád, a föld vánk-
kosod, rothadás atyád és forek atyád és nővéred lesznek. Nézd mindazon
jókát, miket az őr Isten teneked a világon adott, s aztán vess szemeidet
azokra, miket ő a misvilágon azoknak ígér, kik neki engedelmeskednek. —
Aki azt erve a kortbe, hogy pókot és pókhálót keresen, azokat kétség-
kívül meg is találja, mig az, ki virágot keres, a pókhöz visszatérhet, ke-
belén vive a szedett virágokat.

A kétségbeesés, nyugtalanság és félelem ellen a következő gyökeres
orvosságot ajánlok, mely jónak tapasztaltatott, mert a főorvostól bírom:

„Hagyjad az Urra minden bajaidat, ő gondoskodik fog rólad.“

A meglehetőtlenség elleni roham szere:

Vedd tekintetbe a bennak és vakokat, látogasd meg a betegekét és
örülteket s szegényeneli kell magadat, hogy minden kismérvű megpróbáltatás
miatt panaszra nyitod ajkaidat.

Abban áll a lélek valamint a test orvosának igaz jelleme, hogy:
senkit ne gyűlöljünk és senkinek szemrehányásokat ne te-
gyünk, hanem mindenkit szeressünk és mindenkinek segítség-
gére legyünk.

LUTHAR PAL.

Helyi és vidéki hírek.

— **Ő felsége a királyné** — mint a lapok írják — szept. 20-án
nyolcz napi tartózkodásra és kizárólag a kiállítás látogatására Mária Valeria
főhercegnővel Budapestre érkezik.

— **Uralkodók találkozása.** Ő felsége I. Ferencz József osztrák
császár és ap. magyar király és III. Sándor orosz ezár találkoztak Kremser
morvaországi kis városban n. hó 25-én, hogy a köztük fennálló baráti vi-
szonyt bemutatassák a világ előtt és bemutatassák egymásnak még utódaikat is,

A tót hamarosan befogott s megindultak.
Sűrű rengetgekben, sziklás kabola ösvényeken vet útjuk.
Egy völgyeménél a tót fuvaros megállítja szekerét.
— Mi baj Jano? — Kérdi őt pater Albin.
— Semmi. Csak megakarom kőni a kereket.
— Sőt! se bánst! Majd megtartom én.
Ezzel beakasztotta a hátsó kerék egyik küllőjébe a mutatónját s ugy
megtartotta a kocsit mint a legerősebb lánéz.

Alig érnek le azonban a völgykatalna, az utstéli bozótból egyszerre
két marezona alak ugrik elő. A fuvaros igazat mondott, rablók voltak.
Szegény, majdhogy nyavalyássá nem lett a nagy ijedségtől. Pater Albin
azonban a legnagyobb hidegvérrel fogadta a támadókat. Még egy arezima
sem mozdult meg, a hogy az egyik rablót ráemelte dorongját.

— Boesid! te csak edes fiam azt a husángot, — szolt szeliden. —
Még beletörtél véletlenül a fejemet.

A zsványt annyira kilozta ez a váratlan nyugodtság sodrából, hogy
szó nélkül eresztette le ütése emelt karját.

— Jaj, ni! Éppen jó hogy találkoztam. Én szeretnék számára gyűj-
tők. Tudom, hogy jó keresztények vagytok.

Adjatok tehát ti is valamit, legalább könyörülőbb lesz hozzátok az
Isten bűn-ítékért!

A zsványok egészen elképedtek. Még az sem történt velük ebben a
tolvajéletben, hogy épen az körjen tőlük alamizsnát, a kit kiakarnak rabolni.

— Nem adhatunk, mert nincs, — válaszolt az egyik meghunyászkodva.
— Mi is épen tőled akartunk kérni.

— Tölem? Hiszen egyebem sincs e durva esuhánál. De még ez sem
az enyém hanem szerzetemé. Aztán már annyira v-temedek, hogy az ur
szolgája sem szent előttetek?!

— Nem, nem bántunk. Menj Isien hírelvél! kiálltatták a zsványok.
— M-zyik, hogy imádkozzam bűnös lelkeitekért. Adjatok legtlább parolát!

Ezzel kinyújtotta mindkét kezét. A két zsvány belesapott pater Albin
tenyerébe. Egyik a jobba, másik a balba.

— Janó hajts! kiálltotta most hírtelen a barát.
A kocsis megértette az intést s közzécsapott a lovakkak.

A két zsvány meg volt fogva. Ott felezkoltak, rangatóztak a kocsit
két oldalán; karomlódva és jügvata. De hiába volt minden, nem bírták ke-
züket kirántani a barát vasmarkából. Mint a béklyó, ugy kuleslódott az
össze tenyerükön. Ujjaikból kiseresztet a vér.

Nem is engedte el kezüket a legközelebbi faluig. Ott kellett ügetniük
a kocsit két oldalán. A községben aztán átadta őket az előjárásának.

Ilyen barát-agos parolákat tudott adni pater Albin, a ki az ő nagy
erejéről néhány évvelé előtt híres vala az egész földrőlön.

TOVIS.

lom nász na tou pomogli, ka sze te najem vödeli; oni, ki szo vszig-
dár krédi gda je od nasse okrogline gues oni ki nász vszigdár posz-
luhnejo, gda je káke pistany od nasse okrogline, najmre gróf Szé-
chenyi Tivadar, gr. Batthyány Zsigmond i z-Szombathelya goszp.
Rhoher László szo sze vrejdui vesniili nasse najvkeše hvále. Boug je
dugo zsvi!

K. K.

Vrásztva prouti obhájam.

Verjemo, kaj je vrogo lüdi tim naszledivajoesim ržoesnim doubam
obhájov podvrzeno, i kaj szo eti zrendelavana vrásztva prouti onim nefa-
linesna.

Tá vrásztva mí vszejm onim, kim k-haszki májo bidti na znánye dámo.
Vrásztvo prouti obháj emeserov:

Idi vö na szlobodno (pod gouló nébo), gde húdo naturo tvojo lahko
tä po zráki püsiti brez' toga, kaj bi koga zbantüvao ali szebé kak ednoga
bedaka szomnezslivoga vesino.

Vrásztvo prouti obháj vtraglivostzi:

Sti edno ezjelo vöro tvoje vöre tik-takanye i doli bos szleküvao szébo
tvoj kapit i delao, v-toj najblizsanyoj vöri kak eden rob.

Vrásztvo prouti obháj devajszta i nezpametnoszi:

Idi v-pokorivonico (poszlo delavnico,) zgnusajvzi szí zsvnyümi pre-
bitniki i vido bodes, kaj kí szí z-bodéljom posztila, i jáko húdo posvita.

Vrásztvo prouti obháj nevosesnoszi:

Csti nagrobne versuse ali napiske. lej ti povejo konecz nevosesnoszi.
Grob de za máli czaji tvoj szpalnica (hizsa za szpanyé), zemla tvoj van-
kis, szprhlivost tvoja oca i szrvje tvoja mati ono tvoje szeszre. Glédaj
vsza ona dobra, stera ti je goszpdin Boug na etom szvjetji polejjo, i po-
tom na ona zrvi pogled tvoj, stera on na ovom szvjeti tim nyemi pokor-
noszi i naide; dokees ov, kí ezvjetje iszese, lekho nazaj ide k-pavukam, to
nabrano ezvjetje na nádrj nezésce.

Prouti obhájam dvojnosity, nepokojá ino szražja eto naszledivajoesne
radikálno (korúnzsko) vrásztvo poroesam, stero je za dobro szpoznanio, ár
je od toga velkoga vrasztela (Bouga) mam:

„Niháj na Gospodna szrdézä tvojeja tezkonesno, on de szkb meo
na tebo.“

Vrásztvo prouti obháj nezadovolnostzi:

Zgledni sze na te z-szlakom vdárjene i szlejpe, obiszeti te roune i
odnorejne i szram de te moglo bidti, kaj sze za volo vszákoga maloga
szkúsvanyu tonzsis.

Vu tom sztoj práva oznámnoszt vráesa düse kak teja, da: niko ga
ne odürjavamo i nikomi nika na eséi nemecemo, nego vszák-
koga lübinio i vszákomi ponámogo.

LUTHAR PAL.

Domási i zvuüszki glászi.

— **Szvetla králieza** — kak estjemo — tekoesni meszeca 20-toga
z-Maria Valeriov na orszekio vöpszatvanye na 8 dni zderzšavanye v-Bü-
dino pridejo.

— **Nas apostolszki krao I.** Ferencz József i Ruszszki csaszar
III. Sándor szo augusztusa 25-ga v-Kremser városi vköper prishi. Sztem
szo dobro priátelstvo vöszkázali.

— **V-tom leti augusztusa** 31-toga dnéva obderzšanom plodne márhe
obdarüvanyi, goszpoin gróf Szápáry Géza, Széchenyi Tivadar ino Batthyányi
Zsigmond one 29-ti vlti, stero szo za szvojo plodno márhe pri vöpszatv-
lanyi doubili, szo zrodjüvstüri nazaj senkali. — Nazánye dámo tou
szimlino darüvanye do onoga hüpá, dokees vrsztva zvolnoszt vprotokoli
öröseno vesini.

— **Szeptembra 7-ga** dnéva zadvesera ob 5 vöri bode v-orszaeskoj
souli (pri goszpoin Takáesi) gyülés podleg nove sole za 2-6 lejt sztaro de-
czó. Zato sztarise gor opruszimo, naj na té gyülés pridejo, ár známo, ka

Pri ednom doti forar posztáne.

— Ka je Jano? pita ga Albin pater.

— Nikaj. Szamo kola sesüm zavrejni.

— Nigdar je ne bantüj! Jasz je zse zadrzsím.

I z-tem je pález med pevoti kola potiszni je tak drzso kola, kak naj
moesneji lanez.

Ali komaj doli prideta vu dol, zse szta dva moesníva esloveka iz-kre
poti bodese z-gosese vöszkoeslita. Forar je isztina pravo, ár szo roparje bili.

Szmák, szkoro bi ga zslak vdaro od sztraho. Da pater Albin je nyih
z-nájvkešov zmrszlosztvoj prijao.

Nanes je n-ij megio, kak je eden ropar ober nyega kolek zligno.

— Püszi szamo doli, lübleni szin, té kolek — právi méno. Lejko bi
szí notri vdaro glávo.

Touvaja je tá mérnoszt tak zmotila, ka je brezi reesi doj püszo na
vdáreez zdignyeno roko.

— Jaj, ni! Rávno je dobro, ka szmo sze najslí. Jasz za nas réd po-
berám. Znám, ka szte dobri kreseniki. Dajte tak i ví kaj, i tak vám goszp-
podin Boug tídi bode miloszavnejsi za vase grehe.

Touvaji szo szamo glédali. To szo nyim je esese tídi nej pripetila vu
zstíki, — ka bi rávno on proszo od nyih álmostvo, steroza szo steli
porobiti.

— Nemremo dati, ár nemamo — odgovoro eden bojážno.

— Mi, szmo od tebe steli prosziti.

— Od mén? Vím drügo nemam, ka to grobo reverendo. De esese
je tá nej moja, nego réda. Po tem szte zse tak zablodili, ka je esesen bozsi
szlészbenik nej szigüren od vása?

— Nej, nemo te bantüvati! Ide z-Bogom! — kriesiojo ropári.

— Idem, naj molim za vazo greisno dípo. Dajte mi prve roko. — Z-
teim vötvéne obje rokej. I obá dva ropara nyemi v-roko posvita. Eden v-
pravo, drügi v-levo.

— Janó, tiraj! — szkriesio zljaj barát.

Koesis je szarazno riesi, i vdári med konye.

Obá dva ropara szta vlovlivana niti. Tam kre kol, na dva krája, szta
brszlata, triglata, i szí vlezka, proklínajvajesna i joesésa. De zámni je hilo
vsze, na szta mogla iz szelozne prigíesese barátove, roki szvoje vötrgnuti.

Ar je moesno ka lanez, szt szno nyihove roké, z-steri je krv szprizkala.

I je tídi nej püszo, do bilznye veszinice. Tam szo mogli kre kol be-
zszati. Vu vészi je pa nyé preik do poglavazsviti.

Takse priátelzse parole je znao davati pater Albin, ki je pred níkelji
deszeti lejtaj tak glaszovinen bio — od szvoje moesi.

kik koronáikat örökölni fogják. Ez alkalomból Kremsierben rendkívül fényes ünnepességek folytak le.

— **A folyó évi** augusztus 31-én megtartott tenyészdíjostás alkalmával Gr. Szapary Géza, Gr. Széchenyi Tivadár és G. Batthyány Zsigmond urak az általuk kiállított tenyészmárkák után nyert díjakat összesen 29 drb aranyat a gazdasági egyesületnek visszajuttatották. — Tudomásul hozzák a nagylelkű eljárást addig is, míg az egyesületi választmány jegyzőkönyvvel megörökíti.

— **Felhívotnak** a t. ez. szülők s ügybarátok, hogy a Múrasomban megalakítandó kisdéldő-egylet ügyében f. é. szeptember hó 7-én délután 5 órakor az állami néptanoda III. tantermében (a szolgabírószó volt bérház) tartandó gyűlésen megjelenjen szíveskedjének. Hiszen a köző s sajtó jól felfogott érdeke minden egyes polgárnak ezen ügyet pártolni, most egyebet sem kívánunk, mint hogy számosan jelenjenek meg a nevezett napon s helyen.

— **A sikkasztó** Diensbenberg Kálmán volt múrasombati postamestert a szombathelyi kir. törvényszék aug. 26-án tartott végvártárgyalás alkalmával 5 évi fegyháza ítélt; a vádlott az ítéletben megnyugodott.

— **Vérlátó gylkoság.** Lotenyéről borzastól esetet jelentenek. F. hó 23-án Cserecsényi András kányavári lakos a földjére kiméven, Pakán Nátrán kamász bojárát rajta kapta a mint földjéről bányagut ástott. Főlemlékként rohanat a fura, s daczára a szegény könyörgő szavainak fokkal teljes erőből verni kezdé a bojárát. Tizenegy súlyos ütést mért fejére a vadállat, s mikor meggyőződött róla, hogy a fiában már nincs élet, hozzárúgott a holttesthez. „No, te se eszel több krumplint a másébol” mondá, azután be ment a faluba s az esetet, ugy a hogy történt maga beszélte el. A bíró rögtön elfogatta, a fiúért kiküldött a határba s embeire az iszonyatos módon eltorzított holttestet behozták. A fura nem lehetett ráismereni. Feje helyett egy összenőtt hus és esontányú lögött a nyakán. A nép annyira fölforgott e látományra, hogy a bettes kiadását követelte a bírótól s csak nagynehezben tudt rábírárt arra, hogy békén bérje a hatásgai intézkedéseket. — A bűnöst másnap beszállították Lotenyére s a holttestet ugyanott boncolták föl m. hó 25-én. A lotenyei járásbírószó a vizsgálatot nyomban megkezdte; Cserecsényi mindent részletesen bevallott.

— **Pofokodó patyulus.** Szent-Gothárdról írják: Már rég nem titok, hogy a helybeli gyógyszerárban gyógyszereket adnak el minden orvosi rendelvény nélkül vagy pedig kopirozott rendelvény alapján Schlesinger Sándor járási orvos a dolgot megeléggel elment Tomcsányi Lipót gyógyszerárba, hogy a gyanús ügyet megvizsgálja. Vita közben lépett a gyógyszerárba egy paraszt asszony, kinnek aztan csakugyan rendelvény nélkül szolgáltatott ki bizonyos általa kért sebtabszót, Schlesinger természetesen erősebb hangon kezdett erre beszélni a vakmerő gyógyszerterészhez, ki erre öt kidobással fenyegette s végre teltségessé, ragadtatva a járóorvosot az elütötte. Schlesinger azonban jelentést tett a járásbírószóknak, hogy a pofokodó gyógyszerész nyomban meg is idéztetett. Az esetről jegyzőkönyv vétezt föl. A községsz. persze feszült érdekeltséggel néz az ügy kimenetelére.

— Közülük az esetet egyelőre minden kommentár nélkül.

— **A szent-gothárdi kisdéldővadás** annyi küzdelem és munka után október hó 1-én ünnepélyesen nyitják meg, a mikor megynék alispánja is jelen lesz. Szt.-Gothárd csak kis városka közel stájer határszélehez és polgárai annyira elvették haszereket, hogy a magyar nyelv megtanulása szükségének tudatva, hogy az ottani jót négyévtől 2000 forint, a zirei apát a szükséges épületek ajánlotta föl, a beltelek is már megvan, a téglavéset megkezdettek annyira, hogy jövő tavaszal rögtön hozzáfognak az építkezéshez. Valóban a legmegelőbb élmiserés illeti meg az óvoda ügyében buzgólkodókat, a kik a kormánytól 200 frt és a megyétől szintén 200 frt évi segélyt eszközöltek ki.

— **Jégverés.** Augusztus hó folyamán a múrasombati járásban 16 közsegtelt a jég. Az adófelügy.-lőség részéről egy tiszt ment ki, a kár megvizsgálására. Ezek közül 5 közsegtelt inestől pótlékért folyamadott.

— **A dunántúli kerületi tüzoltó-szövetség** statisztikáját adta ki P. Szabó K. a szövetség megbízásából. E szerint Dunántul van 170 tüzoltó testület, 1876-ban még csak 38 volt. A szövetségbe 54 testület állott be, közülük a pápai, zirei, várpatai és veszprémi. Van 8672 működő tüzoltó a kerületben, tehát 5321-el több mint 1881-ben.

— **A gazdasági egyesületek szövetsége** nagy fontosságú lépést szándékozik tenni. Az aratás és betakarítások mutatkozó munkahiany megszüntetése végett kérvényt szándékozik ugyanis b-nyújtani a hadügyi miniszternek: hogy az aratás, behordás, szénajánlás és szűret idejére a katonaság egy részét engedje át a gazdák szolgálatára, mint ez Franciaországban történik. A katonáknak e célra való alkalmazása oly módon terveztek, hogy a gazdák hatóságilag lltatmányozt kérvényt nyújtanának be a hadparancsnoksághoz; megjelölve azt az időszakot, amikor a szintén megjelölt számú legénységet igénybe venni öhánják. Erre a kívánt számú legénység 30—30 napra szabadságot tartva s igazolvánnyal láttatnak el, a kieszközendő leszállított utazás elvéhezette végett, melyet a munkaadó tartoznak megfizetni. A katonák táplálékban és megfelelő munkabérekben részesülnek. Az a gazda, akinél a legénység nem részesül kellő ellátásban, vagy a szerződést nem tartja meg, a következő évben nem kap munkát.

— **A busárok kilöknél S kerral** leszálltak. — kár, hogy előbb nem történt lapunkban a felszólítás, talán előbb elérhetők volna e kedvező eredményt.

— **Talált kincs.** Ma napsg, mikor az emberek a föld alól is kénytelenek pénzt teremteni, akad olyan esoda, hogy csakugyan találnak pénzt, de nem azok, a kik keresik. Így Lepavineól írják, hogy a napokban néhány ember egy zágrábi erdőben barom legeltetés közben észrevette, hogy az egyik telen a földből egy fazekat vajt ki szarvaival, s e fazekban, mint később konytatták, ezer darab régi aranyérem volt, a ravaszpártok szétosztották egymás közt a talált aranyakat, s azután Kőrösön meg Zágráiban nevelégs ólcsó árban eladagolták azokat. A dolog azonban kitűndött s most vizsgálatot indítottak az ügyben.

— **Leánykérés szó nélkül.** A tunya hontentőttáknak az a szokás, hogy ha a leány megkedvel egy leányt, elmegy a szülőihez, ott szó nélkül leül s hozzafog a kávé-forrálishoz. Ha kés a kávéja, beünni egy eszaccba, kiüssza a felet s oda adja a eszt a leánynak, a ki a Faveforrású ideje alatt elgondolhatta, hogy mi lesz jobb: menni vagy maradni. Ha a leány kiünni a eszaccot: jele, hogy nül meg a leánynak. Ha nem nyul eszaccba, az kosár. Ilyenkor a leány felszede a satorfát s szó nélkül, ahogy jött és, mulatott, indul valamely másik kunyhóba, ahol folytatja kávéforralást. Szerlem betege, kosár kétségbeesette nem szokott leanni a hontentőttáknak leánykérés közt.

— **Kéczeg István** martyanezi illetőségű Markusócezon Szedonya Ferencznel szolgálatban állott 18 éves leány gazdjára lovaival a mezőről hazajövet a lórol leestett s eszméletlenül állapotban találták meg az uton. Az éj folyamán megjelent járóorvos állapotát elvezetésének talált, mindazonáltal a leány anyja öt Martyaneczra hoz szállítatta, hol néhány óra múlva meghalt. A szolgabírószó a boncolást és orvosenként elővizsgálatot elrendelte, melyből kiderült, hogy a halált a koponyacsont nagymérfű repedése folytán beállott agyverőmenny okozta.

laksa detecea solo je velki haszek nej szamo ka szo deeca na zagruenom dobrom meszti, ali poleg toga sze z-zenov vesjio.

— **Te percsai szobokai postamester** Diensbenberg Kálmán je od törvényeszeba v-Szombathelyi aug. 26. duveva na 5 lejt vouzo oszojevi. Postamester je sztem szodon zadovolen bio.

— **Od Lotenye** nan szadno delo na znyane dajo. Premtinosi mejszeec 23-ga duveva po imeni Cserecsenyi András v-kányavári sztoesti meztancsar je vo na szvojo nyivo son, Pakán Nátrán veskoga kamazsa je ta zgrabio kak je on od nyagve nyive krumpsie vo kopo. Na tou je gor zgrabio szvo velki fokos: — na stero sze esuse o molo naj ga perneri nyra — ino eszjoiv moosnyov ga zasno kuesti. Edemajszet velki vdarecov je nanyega dao, ino te da zse vido ka ne zisve, na szleidyne ga esse berszo — pa pravo: „No ti tidi ne bos ves z-drugoga krumpsie jo.” — Te pa notri vesz odiso prepovidavaj nyagvo delo stero je napravio. Rivtar so nyaga veszasi dalj zgrabiti — pa szo tidi po mertveca poszlati na nyivo steri je spjoiv vküper szkuseni bio — ka szo komaj nanyega mogli szpzovali. Meszto glavje je szamo eden falat meszja vszido na stnyeki. Lásztvo da tou vidlo je vtakse esemere prislo, ka szo od rivtara toga vüdvanye proszili ino on je lüszto kunaj dog mogozsueti ka naj perneri osztajno teasz, ka biroviya vo prijde. Tak szo te nyaga na drügi den na Lotenyo k-biroviya odegnali ino tan szo te tidi mertveca gorzeali. Biroviya nyaga veszasi naprej zla, on je pa tidi sze vüpravo kak sze zgyndilo.

— **Z-Monostera** nam pisjeo, ka v-tisztoj apteki zse dugi czaji vrasztvo ju dajavo brezi doktorszka szlobosinsyne. Te duveva dr. Schlesinger Sándor värmegyzöski doktor je tou del v-pamet zso, pa je odiso notri v-aptoketo, ka bi tan czejlo delo preik pogledno. Rävno je doktor z-aptoketaron krejgo, ka je med ten czajton edna zasenszka notri prisla, stera je tidi vrasztvo proszla brezi doktorszka szlobosinsyne, na stero sze je doktor esese bole zasne krezati, na tou ga pa aptoketär vo steo lücsiti, stero dela je zse szleidyne na biktje slo — pa je aptoketär doktora za vüja poso. Schlesinger doktor je veszasi tou notri biroviy gor glazko, kama szo aptoketära veszasi zazevajti ino protokol so gor zst. Lásztvo z-velkon zseleynen eszka tomi deli konecz.

— **V-Monostri kisdéldövea** (za málo deeco slo) oktobra 1-ga duveva odprje, goszpon vicszpádo do pri tou priliki tidi nazosni. V-Monostri szo szpoznali, ka te tá detecka soula potreba na z deeco za vögerszki jele hasznovitna, zato sze fundus, ran i 2000 raniski ti zecei vértvoje vküper dal na té poszo. — Leipo delo je to, esese orszög i värmegye je tidi 400 ranikov na pomosno dajo.

— **Premnoscsaga mejszeeca** je tocsa v-etom járási 16 vesznice zbjila. Od porozinszoga inspektora sztráni je eden vöpszalanik hodo eti, steri je té kväre gorzö.

— **V-nasem kráji** preik Dunaje szo feierwerkera vküper piszali, szto szo vökázalo, ka zeszte 170 drüzsbe, v-tom 8672 feierwerkero, — i doszta vees kak perve.

— **Polszoga delo** drüzsbe to sesjö vöszpravi, ka tam te zadostá delavecov nega, naj bi zoldacka na polszko delo namre na szeto vo dali. Szoldacke bi polek toga na 30 dnöcov za plieso vüdni bili, mogli bi posteno ráno dobiti, ár ovak bi zse verton szoldacke vkraj zeli.

— **Gövedine czujna** je z-8 mi krajevici pri vszokom kilomi falejsa grátala, — skoda ka vu nasoj novjari per niisse sze je nej obglázso, morebiti bi prvo falejsa poszlanola.

— **Nájdeni kinsne.** Denüni düu, da szo lidje preszljijeni esese zemle pesze sztorviti, najde sze táksa eszda, ka najjejo penze, ali nej oni, ki inesejo. Z-Lepavine pisjeo, ka vu te dnövaj niketlo lüdi, ki szo paszli vu zágrabeskem löugi, szo opazili, ka je edna z-arglami eden piszker vözvövala z-zemle, vu steroim, kak sze je poszvedosilo, je jezoro sztári zlati bilo. Paszterje szo te najdene zlati med szebom razdeliti i potem szo z-Körösi i Zágrábi fal, stero je szmeja vrodno, odvalti. Ton delo sze je razglázalo — i sze iszkyne v-tom deli pogualo.

— **Vongudaj brezi reisei.** Pri hontentötvaj je táksa szgo, esi deesko edno deko za svojo radost szpono, odjide nyönon szterisan, tan brezi rejesi sze doj szole, pa zasne káca kijati. Csi je kava gotova, notri vlijje v-edno szlice, pon vöszprijje, ovo pa tá da deki, stera po ton czajton primen bila, ka szí lejo premiszila, stero de bougsa: odjiti ali pa tan osztyati. Csi dekla szlice vo szprizni tou zene ka de knyeni sla. Ali esi szene tekne, kosaro za dneu. Vtkösjö prijiki te deesko sze v-küper pobere ino odjide brezi reisei edno drüjijö krejke pa tan pa dale zasne kávo kijati. Táksa návoda de bi steri deesko kosaro döub sze je reici pri teij lüdi naprejprjide.

— **Dr. Messer Samu** járóorvosnak közegészségügyi jelentése f. é. augusztus haváról. Augusztus hóban közegészségi viszonyaink kitünök voltak, a mennyiben járvány nem uralkodott, de a betegedési esetek is feltűnő esékly számban mutatkoztak. Az uralgó körjellem a változó időjárás következtében hurutos-lobos volt. A körök többségét a közbírszerke lobos és az emésztő szervek hurutos bántalmái képezték, u. m. toroklob, tüdőlob, gyomor és bélhurut. Szuszoz üztelték bántalmak alig képezték gyógykezelés tárgyát. Bujakóros esetek fokozottabban kerültek gyógykezelés alá, különösen Görlinecz közsegben e kör nagyobb számban volt előterjedve. A múrasombati közegészség-ellenes vágo-hidak október 1-én hatóságilag bezáratták fogynak addig is főtörtelimitettek; — egyidővel pedig a Lendva patak partján felállítandó új vágohidak iránt az intézkedések fogamatban vannak. A temetők szaporítása végett az intézkedések szinte folyamatosan vannak s a kijelölt helyek orvosenrdőreleg lettek megvizsgálva. A múrasombati közegészség-ellenes belveicz levezetése folyamatosan van. A halottkének szaporítása tárgyában a kellő lépések megtétettek s az e kör képezték egyének már bejelentve vannak. A piaczi rendűrség fogynotossitattik, éretlen gyümölcs 2 ízben lett elköszöva. Szarvasmarhák között psztitö ivárvny nem uralkodott.

— **József főherczeg leányának himzse** t. melyeket a Klotild szeretház javára sorsoltak ki, a zirei apátsáeg előszállási udalmanhoz tartozó kistenyimi puszták kaszárjának, Zserecsényi Lipótnak neje, szül. Schmidthauer Antonia után nyerte meg, ki azt a zirei templomnak ajándékozta.

— **A helybeli szolgabíró hivatal** a Lebar József jelenkorban hajomlani rendszabály ellentághis miatt megítélt és befizetett 25 frt pénzbírszögat a múrasombati kisdéldövea javára szolgáltatta ki.

— **A múrasombati dal-és zene-egylet** je hó 3-án megtartott választmányi ülésen hozott határozatok közül kiemelendő azon általános helyesléssel hozott határozat, mely szerint azon vidéki működő tagok, kik az egyetli titkár által hozzájuk intézendő felszólításra egyezsmind az egylet pártoló tagjai sorába nem lépnek, — egyletli tagokként nem tekintettek. Elhatározottak továbbá, hogy az egylet működését, a hetenkénti hétéfn és esztörtökön megtartandó énekgyakorlatok által, ujra megkezdjen fogja. A zengogyakorlatok megtartásának ideje egyelőre a vezető karmester határozataig függöben hagyották. Egyeb-ken az ílés tárgyait az egylet vagyoni viszonyainak rendezése képezték, az előterjesztett s felvilágosztás számadások, ugy a jóvő évi költségvetés elfogadottat s a folyó kiadások utalványoztatnak. Figyelmre méltó még a választmány azon átvös intézkedése is, miszerint a zeneegylet a választmány jó áhagyása nélkül nyilvános előadásokat tartani jogositva minesen.

